

POSTANOWIENIE

Dnia 24 czerwca 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Grubba

w sprawie **R. P.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu w dniu 24 czerwca 2026r.

zażalenia na zarządzenie upoważnionego sędziego V Wydziału Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 11 marca 2026r. (sygn. akt V WKK 7/26) o odmowie przyjęcia kasacji na podstawie art. 437§1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

uchylić zaskarżone zarządzenie i sprawę przekazać do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Gdańsku

[J.J.]

UZASADNIENIE

Zażalenie należało uwzględnić, choć nie z powodów wskazanych przez skazanego.

Wyrokiem z dnia 4 sierpnia 2025r. w sprawie V Ka 977/25 Sąd Okręgowy w Gdańsku zmienił wyrok Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 18 listopada 2024r. i uznał R. P. za winnego popełnienia czynu z art. 280§1 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k.

28 października 2025r. skazany wniósł osobistą kasację od wskazanego wyroku i złożył wniosek o wyznaczenie mu obrońcy z urzędu. Wniosek

uwzględniono i wyznaczono mu obrońcę. Jednocześnie, z nieznanых przyczyn, wezwano skazanego w dniu 30 stycznia 2026r. do uzupełnienia braków jego osobistej kasacji poprzez sporządzenie jej przez podmiot kwalifikowany (k. 13 akt WKK). Wezwanie to skazany otrzymał 6 lutego 2026r. (k. 18).

Wyznaczony obrońca w dniu 24 lutego 2026r. sporządził opinię o braku podstaw do sporządzenia i wniesienia kasacji (k. 21).

W tej sytuacji, w dniu 12 marca 2026r. skazanego powiadomiono o treści opinii sporządzonej przez obrońcę i wezwano go do uzupełnienia w terminie 30 dni braków formalnych jego kasacji poprzez sporządzenie jej i podpisanie przez adwokata lub radcę prawnego, jak wymaga tego ustawa, pouczając go jednocześnie o skutkach nieuzupełnienia tego braku, w tym, że nie będzie mógł się ubiegać o wyznaczenie mu kolejnego obrońcy urzędu.

W aktach brak zwrotnego poświadczenia odbioru tego wezwania, z pewnością jednak określony termin nie mógł upłynąć przed dniem 10 marca 2026r.

Tymczasem w dniu 11 marca 2026r., w oparciu o art. 530§2 k.p.k. w zw. z art. 120§2 k.p.k. wydano zaskarżone zarządzenie.

Zażalenie na to zarządzenie w dniu 27 marca 2026r. złożył skazany nie podnosząc w nim zarzutów do samego zarządzenia, lecz wnosząc o wyznaczenie mu obrońcy z urzędu, gdyż jego kasacja jest zasadna, bo sąd okręgowy nie dysponował kompletem akt sprawy.

Niezależnie od intencji skazanego i jego stanowiska co do potrzeby złożenia w niniejszej sprawie kasacji, stwierdzić trzeba, że zgodnie z dyspozycją art. 526§2 k.p.k. jeżeli kasacja nie pochodzi od prokuratora lub innego podmiotu szczególnego wskazanego w tym przepisie, powinna być sporządzona i podpisana przez adwokata, czy też radcę prawnego. Jednak niesporządzenie kasacji przez podmiot fachowy nie powoduje sytuacji, którą można by ocenić jako złożenie pisma przez osobę nieuprawnioną, lecz złożenie pisma dotkniętego brakiem formalnym. Wobec tego należy wezwać skazanego do usunięcia takiego braku i określić do tego termin. Taka sytuacja zaistniała w niniejszej sprawie, po odmowie sporządzenia skargi przez jego obrońcę, wezwano skazanego do usunięcia braków formalnych jego osobistej kasacji określając 30-dniowy termin do dokonania tego.

Tymczasem, jeszcze przed wysłaniem tego wezwania, w dniu 11 marca 2026r. wydano zaskarżone zarządzenie. Być może było to następstwem nieuzasadnionego wezwania skazanego do usunięcia braków jego kasacji w dniu 30 stycznia 2026r. Niemniej, dowodzi to chaosu panującego w Sądzie Okręgowym przy rozpoznawaniu niniejszej sprawy skoro wydano zarządzenie o odmowie przyjęcia kasacji wbrew realiom sprawy i to jednocześnie podejmując decyzję o wezwaniu do uzupełnienia braków i w której określono termin, który nawet nie rozpoczął biegu przed wydaniem zaskarżonego zarządzenia.

W tej sytuacji, skoro zarządzenie o odmowie przyjęcia tego nadzwyczajnego środka zaskarżenia nie mogło być wydane przed bezskutecznym upływem terminu do usunięcia braków formalnych kasacji, to zarządzenie z dnia 11 marca 2026r. musi być uznane za co najmniej przedwczesne.

Stąd konieczność uchylenia tego zarządzenia i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania.

Sprawa musi powrócić na etap poinformowania skazanego o odmowie sporządzenia kasacji przez wyznaczonego mu obrońcę z urzędu i pouczenia go o skutkach tego zdarzenia oraz wezwania do uzupełnienia braków formalnych w określonym terminie i kolejnego pouczenia z jakim rygorem wiązać będzie się niedochowanie tego terminu zawitego (w aktach sprawy brak zwrotnego potwierdzenia, że skazany otrzymał to pouczenie).

Z pewnością ponowione postępowanie okołokasacyjne powinno być przeprowadzone ze znacznie większą starannością i dbałością o dochowanie zasad procesowych niż odbyło się to dotąd.

Kierując się przedstawionymi względami, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.

[J.J.]

[a.ł.]

Jerzy Grubba

